

निर्भयता हे नैतिकतेचे पहिले लक्षण आहे. भित्रा माणूस कधीही
नीतिमान होऊ शकत नाही.

-महात्मा गांधी

वर्ष १६

अंक ४५

१६ सप्टेंबर १९९५

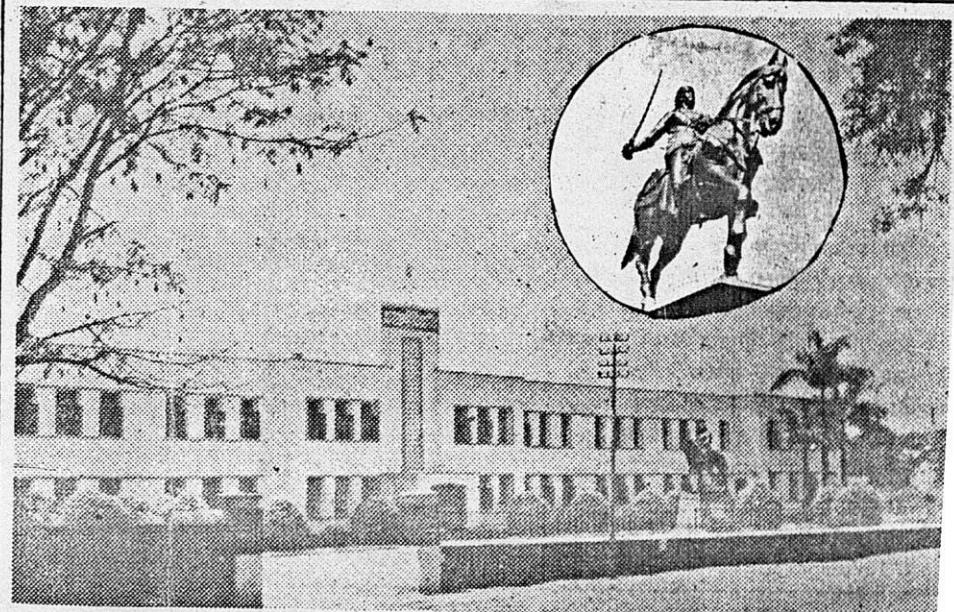
ताराराणी विद्यापीठ - महिला शिक्षणाचा अखंड स्रोत

ताराराणी कोण पाहात नाही? पण ते स्वप्न सत्यात उत्तरार्ण्यासाठी किंती जण प्रथल करतात, हा खरे तर संरोधानाचा विषय होतल. (कै.) विद्यार्थी तुकाराम तथा व्ही.टी. पाटील मात्र स्वप्न नाही ती भागात ताराराण्यासाठी अखंड घडपडणारा कर्मयोगी! तसेच ती शिक्षकी तर घर सुशिक्षित, सुसंस्कृत बनतं आणि खोलावान भागजी। काकाजी म्हणूनच सांचांना परिचित माणां आ व्ही.टी. पाटील यांनी याच घेयानं त्वांसी सुशिक्षित कराऱ्याच इच्छा सुमारे ५० वर्षांपूर्वी बाळगालं आणि ते सत्यात उत्तराराणी भागीर भैरवापिका, रणरागीनी छत्रपती ताराराणीच्या नावी त्वांसी शिक्षणाचा अखंड वसा घेऊन अव्याहतपणे उंच उंच शिक्षणाचे भवकांडचे हे स्वप्न म्हणजेच ताराराणी विद्यापीठ!

साधारण १९३८ ची घटना. करवीरचे छत्रपती राजाराम विद्यार्थी एवढा हातल्या क्षणी काकाजीना 'म्हणारे, 'जिच्या प्राक्कामाची आणि कद्याची भाकर आज मी खात आहे, त्या ताराराणीचे, तिच्या प्राक्कामाला अनुरूप स्पारक कोल्हापुरात व्हावे, ही भाडी इच्छा आहे. या कामासाठी माझे निम्मे राज्य आवादाने देण्यास यी तयार आहे.' राजाच्या अंतःकरणातील तज्जगळ भाकाजीनी जाणली आणि तेथेच त्यांना 'ताराराणीचे वित्तन घ्यारक' उभारण्याचा शब्द दिला. त्यानंतर दोन वर्षांनी द्वचपती राजाराम महाराज गेले, मात्र राजेसाहेबांना दिलेला शब्द राजाराण्यासाठी काकाजीनी घडपड चातूच ठेवली.

१९४५ मध्ये काकाजीनी प्रथम ताराराणी विद्यार्थिची अपना विद्यार्थी आणि स्वप्न सत्यात उत्तरार्ण्यासाठी पहिले उक्त डचलाल, कोल्हापुरातील राजारामपुरी मणेर यांच्या एका दुमदार इमारतीत आताच्या भव्य विद्यापीठाचा अंकुर तेव्हा रुजाला आणि दिसामाजी वाढत, विस्तारत गेला. केवळ २२ विद्यार्थी-च्या समावेशाने सुरु झालेला हा शिक्षण विकास आज पाच हजारीर विद्यार्थीनी ज्ञानमृत पाजतो आहे.

काकाजी म्हणजे अष्टपैदू व्यक्तिमत्त्व, पत्रकारिता, सहकार,

ताराराणी विद्यापीठ

कॉलेज ऑफ एज्युकेशन, कीर्ती कॉलेज, कुमार भवन (कडगाव) आणि शिवराज कॉलेज (गडहिंगलज) असा ताराराणी विद्यापीठाचा संसार फुलत, विस्तारत राहिला. १९४४ मध्ये केवळ महिलांसाठी कमला कॉलेजची स्थापना करून आण्वी एक झेप घेतली. गृहशास्त्र (होम सायन्स) या व्यवसायाभिसुख अभ्यासक्रमाचे एम.ए. पर्दीतचे प्रशिक्षण देणारे हे या भागातील एकमेव महाविद्यालय आहे. या महाविद्यालयात सोळाशेवर विद्यार्थिनी शिक्षण घेत आहेत. अकरा लाख रुपये खर्चून सुरुस्ज ग्रंथालय इमारतही बांधली आहे. परगावाहून येण्या मुलीसाठी वस्तिगृहाची निकड फारु मोठी होती. ही गरज लक्षात घेऊन १९५१ मध्ये संस्थेने मासिक दोनशे रुपयांच्या भाड्याच्या इमारतीमध्ये वस्तिगृह सुरु केले. तेव्हा आणि आजही अल्पत अल्प खर्चात ५० मुलींची वस्तिगृहात राहण्या-जेवण्याची सोय केली जाते. वाढल्या विद्यार्थिनी संख्येमुळे १९६९ मध्ये संस्थेने १०० मुलीसाठी ३४ खोल्याचे वस्तिगृह बांधले. सौ. सरोजिनीदेवी पाटील महिला वस्तिगृह असे त्याचे नाव असून सहीजावाचे संस्कार आणि भारतीय संस्कृतीची जोपासन यांचा मिलाफ साधत वस्तिगृह कार्यरत आहे. शिक्षणाबोवरच अन्य क्षेत्रातही मुलींचा सर्वांगीण विकास व्हावा, या घेयाने विद्यापीठाने शिवणकाम, चित्रकला, नृत्य, संगीत, क्रीडा आदी क्षेत्रातही शिक्षण देण्यास मुरव्वात केली आहे. मुलीना सैनिकी शिक्षणाची आवड निर्माण क्लावी, यासाठी हायस्कूल व ज्यनिअर कॉलेजकडे ज्यनिअर डिहिजन, तर कमला कॉलेजकडे सीनिअर डिहिजन राष्ट्रीय छात्रसंघात्रे प्रशिक्षण दिले जात आहे.

ना विद्यापीठासाठी कोल्हापूर दरबारद्वे मात्र एकांगी जागा

तेव्हा मोफत दिली. संस्थेचा वाढता विस्तार लक्षात घेड महाराष्ट्र शासनाने प्रथम चार एकर आणि नंतर कीडांगासा एक एकर २० गुंते जाणा दिली. अशा प्रकारे सुमारे १२ एकर परिसरात ताराराणी विद्यापीठासी सुसज्ज शिक्षण संकुल बह आहे.

हे सारे करत असताना काकाजीना अनंत अडचणी आले पण शिवराजाच्या सुनेच्या म्हणजेच ताराराणीच्या नावाने चिरं स्मारक उभारण्यासाठी त्यांनी सर्वांवर मात केली. गेली ५० लोकांची शिक्षणाचे बहुमोल कार्य करणाऱ्या या विद्यापीठाकाकाजीनी, आजच्या बाजारभावाचा विचार केला, तर किंवा ५० लाखांची किंमत होईल, इतक्या संपत्तीची देणी दिली. दत्तक वरैर घेऊन वारसा चालविष्णाचा संकुचित विचार पाठ दांपत्याने न करता विद्यापीठातील मुलीं याच आपल्या मानून कार्य केले. 'सौ. सरोजिनीदेवी विद्यार्थी विद्यार्थनाथ विद्यार्थस निधी देणीतून स्थापन केला गेला.'

काकाजीची सारीच स्वप्ने साकार झाली का? तारार विद्यापीठाबोवरच अनेक शिक्षण संस्था कोल्हापूर शिक्षणिक विकासाला हातभार लावत आहेत. पण विद्यापीठाने हेतुपुरस्तर कुणाशी स्पर्धा दाढली. आणि आ आगांठे स्थान लोकांची शिक्षणात टिकिविले. गाजातील मी विद्यापीठाची स्थापना कोल्हापुरात झाली. आणि तारार विद्यापीठामार्फत ते चालविले जावे, अशी काकाजीची होती. हे कार्य खूप मोठे आहे. गणनाला गवतसाठी घालण्यासा आहे. पण काकाजीचे स्वप्न साकारण्यासाठी संस्था प्रयत्न आहे. हो, अर्थात कुणी कर्ण, तर कुणी तिशीप्रद यावाते तर मी हे स्वप्न साकारू शकेल.